

[Hauch.]

Medlem ikke i Forfatningskommissionen paa det Grundlag, hvorpaa Hr. Larsen-Badse sad der? Indtraadte det ærede Medlem ikke i Forfatningskommissionen paa det Grundlag, som Flertallet inden for det konservative Parti her i Tinget fremdeles staar paa i denne Sag? Jeg vilde tro det. Kan det ærede Medlem oplyse, at han indtraadte under helt andre Forudsætninger end dem, der er Flertallets inden for de Konservative i Landstinget? Saa er det jo en anden Sag, men det maa jeg dog betvivle, for saa var det ærede Medlem vel ikke blevet udpeget; det anser jeg ikke for sandsynligt.

Derfor tror jeg, man vil kunne sige, at Udviklingen tilstrækkelig tydeligt godtgør, at det ærede Medlem er en af de sidste her i det høje Ting, som med nogen Berettigelse kan tale om forandrede Standpunkter under Forfatningsforhandlingen. Det ærede Medlem har jo ikke kunnet bevare den Stilling, som er Udtryk for det konservative Flertals Opfattelse her i Landstinget. Det synes jeg, at det ærede Medlem skulde have overvejet, inden han slog sig til Ridder paa Spørgsmaalet om, hvilke Standpunkter de forskellige Partier kunde have i Grundlovssagen. Det ærede Medlem har i Virkeligheden her placeret sig selv paa en Maade, som tilstrækkelig tydeligt fastslaar, hvordan Forholdet er og har været. Den Omstændighed, at Flertallet af det ærede Medlems Partifæller i det høje Landsting slet ikke deler det ærede Medlem Opfattelse i Dag, viser tydeligt nok, at mit Syn paa denne Sag maa være det rigtige.

Sluttelig skal jeg vende mig til det ærede 9. Medlem for 6. Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Det ærede Medlem fastslog, at Det konservative Folkepartis Flertal paa Rigsdagen havde afvasket Estrups Aand, og anbefalede Venstre at gøre det samme, for saa kunde vi maaske nok komme til Rette om Tingene. Dette med at afvaske en Aand — det ved jeg nu ikke rigtig, hvordan man bærer sig ad med, men det kan vi maaske faa lidt Rede paa, naar vi kommer til Udvalgsforhandlingerne. Saa meget kan jeg i alt Fald tilsige det ærede Medlem, at dersom det er Estrup og alene Estrup, der staar i Vejen for, at vi kan finde hinanden i disse Grundlovsforhandlinger, kan jeg paa hele mit Partis Vegne uden Betænkelighed kvittere Estrup og alle hans Gerninger fra Fortiden.

Jeg ved jo meget godt, at det ærede Medlem har den Indstilling i mange Sager, at han synes, Rigsdagen skal komme til Rette om saa meget som muligt. Jeg ved

meget godt, at det ærede Medlem er stemt for, at vi skulde se at finde til Enighed her. Jeg deler ogsaa den Opfattelse, at dette kunde være ønskeligt, og jeg vil for øvrigt ikke undlade at sige, at i en Tid som den, hvori vi lever, med Vanskeligheder indadtil og udadtil, tror jeg ikke det er nogen Styrkelse af det parlamentariske Styre her i Landet, at man faar vedtaget en Grundlov som den, de 3½ Parti (*Hendriksen*: Er vi nu 3½ — saa er De jo gaaet med?) . . . 2½ — i Forbindelse med Regeringen har lagt op til. Jeg tror, det vilde være meget forstandigere, naar vi endelig skal skride til Værket, at vi saa benyttede Lejligheden til at følge det ærede Medlems Anvisning og prøve for Alvor — med den ganske vist kun lille Mulighed, den højtærede Statsminister aabnede —, om vi kunde faa noget ud af Forhandlingerne her i Tinget. Det vil nu vise sig, hvordan det stiller sig, men *det* kan jeg i hvert Fald forsikre det ærede Medlem, at Estrup kan ikke manes frem som et Spøgelse, der kan være nogen Hindring for god Forstaaelse imellem os paa nærværende Tidspunkt af Udviklingen.

Rytter: Jeg søgte, da jeg gav min Fremstilling angaaende de kirkelige Midler, at gøre det under en saa objektiv Form, at den ikke med Rette kunde angribes fra nogen Side. Jeg synes da ogsaa, jeg har haft den Tilfredsstillelse, at den i og for sig ikke er blevet angrebet af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (*Hendriksen*). Men det ærede Medlem fremsatte dog nogle Bemærkninger, og det er disse, jeg ønsker at gaa ganske kort ind paa.

Jeg har ikke Fortrykket, men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at jeg skulde have udtalt noget om, at Paragraffen var blevet uheldigt formuleret. Hvis jeg har sagt saadan, er det ikke rigtigt. Det, jeg mente, var tværtimod, at den er klart og koncist affattet. Den dygtigste Sagfører, som Socialdemokratiet vilde engagere, kunde ikke have formuleret den tydeligere og klarere, naar Socialdemokraterne vilde fastslaa det Synspunkt, som de har gjort gældende; for saa vidt er den altsaa overordentlig klar. Hvis det derimod har været de Konservatives Mening at opretholde den tidligere Praksis og stadig at staa ved Vestres Side, saa er den meget uheldigt formuleret — ja, man kan ikke engang tale om „uheldigt formuleret“, for den siger det stik modsatte.

Det ærede Medlem beraabte sig en Argumentation for, at det konservative Parti er gaaet ind paa denne Formulering.